

і дворові і жерці, подивити ся на вас тай дізнати ся, з якого се ви доброго дива зачіпаєте нас, купців наших грабуєте, золото по кишинях у нас трусите. Приїхали ми до вас тай бачимо, через що у вас очі такі ласі на наше добро. Бачимо ми, пнете ся ви на панів, одягнути ся хочете гарно, каміня дороге на шию чіпляти, їсти й пити хочете ласо, замість свого меду — вам вина хочеть ся, пнете ся ви, але далеко вам до справжнього пана. Пнете ся ви, щоб вище стати, або хоч показати ся перед вашими руськими людьми справжніми панами, мовою руською нехтусте, по московськи та по польськи балакаєте, а проте і ми, та мабуть і ваші люди бачуть, що не пани ви, а просто грабіжники, злодії, з рабунку й живете. — Як же ви пообіцяєте не чіпати нас, то ми научимо вас як панами бути, як з народу свого жити, самі собою багаті. Не прийдець ся вам і до нас заглядати, руські люди самі все вам принесуть, останній грині вам віддадуть, самі по своїй добрій охоті дадуть, та ще й сьнасибі скажуть, що ви прийшли. А не дають вам тепер нічого через те, що хоча нарід ваш темний і добрий для того, щоб з нього шкуру дерти, так проте і самі